

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 102. pants, attiecīgā gadījumā lasot kopsakarā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 2014/26/ES par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību lietošanai tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū⁽¹⁾ 16. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiek ļaunprātīgi izmantots dominējošais stāvoklis, ja autortiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kurai dalībvalstī faktiski ir monopols, saistībā ar tiesībām uz muzikālu darbu publiskošanu mūzikas pasākumu organizatoriem piemēro atlīdzības modeli, kurš tostarp ir balstīts uz apgrozījumu un

- 1) kura pamatā ir pakāpēs iedalīts paušāls tarifs, nevis tarifs, kurā (izmantojot modernus tehniskos palīg līdzekļus) tiek ņemta vērā precīza kolektīvā pārvaldījuma organizācijas pārvaldītā repertuāra daļa no pasākumā atskaņotās mūzikas;
- 2) saskaņā ar kuru licencēšanas atlīdzība ir atkarīga arī no ārējiem faktoriem, tostarp ieejas maksas, ēdienu un dzērienu cenas, izpildītājmāksliniekiem paredzētā budžeta un citu elementu, piemēram, dekorāciju, budžeta?

⁽¹⁾ OV 2014, L 84, 72. lpp.

Prasība, kas celta 2019. gada 16. maijā — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-384/19)

(2019/C 270/20)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: E. Manhaeve un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasījumi

- atzīt, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 2007/60/EK⁽¹⁾ 7. panta 1. un 5. punktā un 15. panta 1. punktā noteiktos pienākumus attiecībā uz upju baseinu apgabaliem ES120 Grankanārija; ES122 Fuerteventura; ES123 Lansarote; ES124 Tenerife; ES125 Palma; ES126 Gomera un ES127 Eljerro;
- atzīt, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 2007/60/EK 10. panta 1. un 2. punktā noteiktos pienākumus attiecībā uz upju baseinu apgabaliem ES120 Grankanārija; ES122 Fuerteventura un ES125 Palma;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

No Spānijas iestāžu sniegtās informācijas izriet, ka līdz direktīvā noteiktajam termiņam, proti, 2015. gada 22. decembrim, Spānija nav sagatavojusi, pabeigusi un publicējusi plūdu riska pārvaldības plānus attiecībā uz upju baseinu apgabaliem ES120 Grankanārija, ES122 Fuerteventura, ES123 Lansarote, ES124 Tenerife, ES125 Palma, ES126 Gomera un ES127 Eljerro. Komisija nav saņēmusi arī dzin minēto plānu kopiju, kā prasīts Direktīvas 15. panta 1. punktā.

Savukārt trīs upju baseinu apgabalos — ES120 Grankanārija; ES122 Fuerteventura un ES125 Palma — sabiedrības informēšanas un sabiedriskās apspriešanas posms vēl nav veikts vai katrā ziņā nav pabeigts. Tāpēc Komisija uzskata, ka attiecībā uz šiem trijiem upju baseinu apgabaliem Spānijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 2007/60/EK 10. panta 1. un 2. punktā noteiktos pienākumus.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/60/EK (2007. gada 23. oktobris) par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību (OV 2007, L 288, 27. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 17. maijā iesniedza Raad van State (Beļģija) — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest

(Lieta C-387/19)

(2019/C 270/21)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājas: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Atbildētājs: Vlaams Gewest

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (¹) 57. panta 4. punkta c) un g) apakšpunkts, lasot kopsakarā ar 6. un 7. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauta tāda piemērošana, saskaņā ar kuru ekonomikas dalībniekam pēc savas ierosmes ir jāsniedz pierādījumi par pasākumiem, ko tas ir veicis, lai pierādītu savu uzticamību;
2. Ja tas tā ir, vai šādi interpretētais Direktīvas 2014/24/ES 57. panta 4. punkta c) un g) apakšpunkts, lasot kopsakarā ar 6. un 7. punktu, ir tieši piemērojams?

(¹) OV 2014, L 94, 65. lpp.